

[Forsvarsministeren]

og kravene til sikker modtagelse af og støtte til allierede forstærkninger.

Forespørgslen vedrører altså et område, der er vitalt for dansk forsvar, og hvorom der er bred politisk enighed.

De forstærkningsmuligheder, der kan være tale om, fremgår jo af NATO's militære øverstkommanderende i Europa, SACEUR's, forstærkningsplan. Det drejer sig dels om forstærkninger, som er fast tildelt Enhedskommandoen og dermed også Danmark, dels om forstærkninger, der er tildelt nordregionen henholdsvis Europakommandoen som helhed.

I forbindelse med forstærkningsplanens fremkomst redegjorde daværende forsvarsminister Poul Søgaard den 15. april 1982 særdeles grundigt for planens indhold og dermed for de styrker, der efter den danske regerings og Folketingets godkendelse vil kunne tilgå Danmark. Det er senere fulgt op i 1983 i min forængers årlige redegørelse.

Styrkernes sammensætning har ikke ændret sig siden. Der er således fuld klarhed over, hvilke forstærkningsstyrker der i en given situation kan komme på tale, mens vi naturligvis ikke på forhånd kan vide, om alle eller kun dele af vores forstærkningsstyrker med optioner i vores område faktisk vil blive sat ind.

Den egentlige hensigt med forstærkningsarrangementerne, som det er med NATO's strategi generelt, er forebyggelse. Opbygning af et tilstrækkeligt forsvar af Danmark gennem en kombination af vore egne nationale styrker og eksterne forstærkninger skal afskrække andre fra at angribe. Vi skal naturligvis undgå, at landet bliver krigsskueplads med de katastrofale følger, dette indebærer, og for at opnå troværdighed er det nødvendigt, at vi i fredstid omhyggeligt planlægger og over modtagelse af og støtte til tildelte forstærkninger. Hertil kræves, at vi allerede i fredstid indgår bilaterale aftaler om de praktiske arrangementer med de lande, som afsender forstærkningerne.

Aftalernes indhold varierer, alt afhængigt af styrkernes tilknytning til området. For de enheder, som er fast tilknyttet vores område, er aftalerne detaljerede og omfattende og bliver løbende ajourført, hvorimod der for de enheder, som også har indsættelsesmuligheder i andre lande, i højere grad er tale om rammeaftaler, som så efterhånden søges udfyldt.

Der er i dag indgået aftaler om de amerikanske flyforstærkninger, om de britiske fly- og hærforstærkninger og om den hollandsk-britiske amfibiestyrke, og endelig foreligger der aftale med alle de lande, der har enheder i det, der hedder Allied Mobile Force, altså NATO's brandkorps. Alle sådanne aftaler justeres som nævnt regelmæssigt.

Om aftalernes indhold kan generelt siges, at de dækker tre situationer: for det første ankomst til landet, for det andet den videre transport samt for det tredje ophold enten i et venteområde eller i det egentlige operationsområde. Det drejer sig om trafikafvikling, transport og ingeniørstøtte samt til en vis grad forplejnings- og sanitetsassistance. Støtten udføres hovedsagelig af mobiliseringspersonnel.

I tillæg hertil er der tale om oplægning af ammunition, reservedele m.v. og begrænsede mængder af det såkaldte jordudstyr, dvs. transport- og vedligeholdelsesmateriel til de tildelte flyforstærkninger.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige et par ord om den mobile britiske styrke, der som bekendt er den eneste hærstyrke, der er fast tildelt Enhedskommandoen og dermed Danmark.

Vi er fra britisk side blevet bedt om at overveje mulighederne for at udvide den aftalte støtte til denne styrke for derved at aflaste Storbritannien for nogle af de udgifter, der er forbundet med dens indsættelse i et område, hvor der ikke er britiske støttefaciliteter, og vi er for tiden ved at undersøge, i hvilket omfang vi kan imødekomme denne anmodning. Jeg skal i den forbindelse understrege, at den britiske regering ved flere lejligheder klart har understreget, at Storbritannien ikke har til hensigt ensidigt at trække sine styrker tilbage fra Enhedskommandoen.

Hvad endelig angår andre mulige forstærkningsstyrker, kan jeg oplyse, at danske og amerikanske myndigheder er begyndt at undersøge mulighederne for at udfylde den rammeaftale, som er gældende for infanteridivisionen, der er tildelt Europakommandoen generelt, men med indsættelsesmulighed i vores område; dette arbejde er imidlertid endnu på et indledende stadium.

Afslutningsvis vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremhæve enkelte væsentlige elementer i forbindelse med allierede forstærkninger og støtten hertil.